

[Grethe Philip.]

Mit parti anbefaler derfor at stemme imod disse forslag.

Så vil jeg blot i denne omgang slutte med et lille hjertesuk. Arbejdsformen i finansudvalget op til tredje behandling af finanslovsforslaget gør det stadig vanskeligere at få tid til at fremlægge og gennemdrøfte de forskellige ændringsforslag i grupperne. Der må nødvendigvis være mange af de medlemmer i tinget, der ikke sidder i finansudvalget, for hvem det hele nu, hvor vi skal stemme om ændringsforslagene, er ret så uoverskueligt, og det er en utilfredsstillende og vel egentlig heller ikke ganske værdig stilling.

Det er også utilfredsstillende, at oppositionspartierne skal fremlægge, som det er sket her i år, sine ændringsforslag, førend regeringen kommer med sine. Jeg er helt klar over, at det er noget, der er sket før, men det gør det i og for sig ikke mere acceptabelt, at man kommer med så mange ændringsforslag på et så sent tidspunkt fra regeringens side.

Finansudvalgets formand og dets sekretariat har søgt på bedste måde at lede os igennem de tekniske skær, men den grundlæggende vanskelighed skyldes, at de sene spareforhandlinger fører til, at finansministeren fremlægger en stribe af ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen og som sagt overordentlig kort tid før tredjebehandlingen.

Vi kan jo, hvis vi vil være velvillige, undskylde regeringen med, at der var et valg, som ikke ligger så forfærdelig langt tilbage, men hertil kan man så sige, at forligsskitsen lå klar en uge ind i februar. Der er gået meget lang tid, siden den forelå, og til vi fik ændringsforslagene fra finansministeren.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at jeg håber, det vil lykkes i fremtiden gennem fælles drøftelser mellem partierne at finde frem til en for alle mere tilfredsstillende arbejdsform her omkring vedtagelsen af finanslovsforslaget.

Haustrup Clemmensen (KF):

I mine bemærkninger til de ændringsforslag, der nu er til behandling, vil jeg gerne på mit partis vegne begynde med at være positiv over for regeringen. Det er vel klædeligt og naturligt ikke mindst på en 100 dages fødselsdag. Vi ved jo ikke, hvor mange føl-

gende fødselsdage der bliver lejlighed til at gratulere med, eller hvor meget der i øvrigt bliver at gratulere med.

Men vi vil gerne sige så tydeligt, at det ikke kan misforstås, at vi stemmer for alle de besparelsesforslag, som regeringen og de 4 forligspartier har stillet. Så langt så godt — plejer statsministeren vist at sige — i den anledning.

Men der er et men, et alvorligt men, for vi hæfter os ikke kun ved de forslag, som regeringen nu har stillet og opretholdt, men måske især ved det, regeringen ikke har opretholdt og ikke foretaget. Vi ved, at undladelsessynder også kan være alvorlige synder. Vi må bebrejde regeringen, bebrejde den betydeligt disse adskillige undladelsessynder, og der er ikke nogen mulighed for at undskylde med uvidenhed eller ukyndighed.

Den 14. januar i år, altså for kun godt 2 måneder siden, foreslog regeringen samlede besparelser af en størrelsesorden på op imod 3 mia kr. Nu er det altså kun ca. det halve, regeringen møder med: 1.550 mill. kr., hvoraf endda de 850 mill. kr. er overtaget fra den tidligere regering.

Vi mener altså, at det gode, regeringen Hartling ville gøre, gør den ikke. Det onde, den ikke ville med manglende besparelser, det gør den til gengæld. Det beklager vi. Det er ikke på nogen måde af småligt drilleri, når det konservative folkeparti ligesom i øvrigt det radikale venstre i vid udstrækning har stillet de forslag, som regeringen selv har opgivet. Vi mener disse forslag alvorligt. Det er ikke på nogen måde led i en eller anden taktisk manøvre.

Jeg må tilstå, at når hr. Christophersen for et øjeblik siden sagde, at det var kedeligt, at regeringen havde måttet opgive nogle vigtige og værdifulde detaljer, synes jeg nok, det er meget store forhold, at 1½ milliard nu bliver kun værdifulde detaljer. Vi synes, at lidt mere blufærdighed over for denne situation måske havde været naturlig og klædelig.

Det er vel i det hele taget sådan i denne besparelsesdiskussion, i denne behandling af ændringsforslagene, at vi skal sejle mellem vanskelige skær på begge sider af sejladsen. Vi skal sejle mellem Scylla og Charybdis, men det er nødvendigt at sejle: navigatore necesse est, som de gamle latinere udtrykte sig.